

Про дівчинку Маринку та руду кішку

Наталя Забіла

Є в нас дівчинка Маринка,
Зовсім крихітна дитинка.
І сестричка Галочка,
Галочка-стрибалочка.
І руда вусата киця —
На малюнок подивіться!

Ось Маринка спить у ліжку,
А круг ліжка бродить кішка.
Кішка спинку
Вигинає
На Маринку
Поглядає.

— Ой, як добре у колисці
А мені немає місця...
Я не хочу спать сама,
В мене й ліжечка нема.

Я пішла б собі в комірку,
Тільки мишачі там нірки,
Мишенята
Там стрибають,
Киці спати
Заважають.

Я заснула б на вікні —
Буде холодно мені.
Я заснула б у кутку,
У кутку на килимку,
Тільки там сидить Жучок,
Не пускає у куток.

Ой, як добре у колисці!
Може, й киці буде місце?
Наша кішка — в ліжко скік!
До Мариночки під бік,

Вмить згорнулася в клубочок
І тихесенько вуркоче.

Тут прибїгла Галочка,
Галочка-стрибалочка,
Подивилась — от біда!
Спить у ліжечку руда.
— Ах ти ж, киця, наша киця!

Так робити не годиться,
Бо Мариночка мала
Налякатися могла!..
А Мариночка прокинулась,
Побачила кішку — і сміється!